

Stille oerknal

*W. Kloos: Ik ben een God
in 't diepst van mijn gedachten*

In een vloek en een zucht schiep hij de aarde
met alles van waarde, en heel het al er omheen,

van gade tot gaarde, kunstmest en tuinaarde,
kleine en grote teen en - het klinkt obsceen -

van strakblauwe lucht tot pas en ov-kaart,
van glad tot behaard, en alle vruchtgebruik.

Tot slot in één geeuw het pluk de dag van
eeuw na eeuw. Niets was hem vreemd.

Die schepper lijkt ontheemd en laat
naast leegte van inktzwarte gaten
een leemte, in ons en het al.

Een stille oerknal, ter inleiding van
onze vrije val, zonder god, noch gebod.
De tragische mens in het diepst van zijn dal.

*A. B. ter Brake
Eervolle vermelding LiteratuurPrijs Zeist 2022*